

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

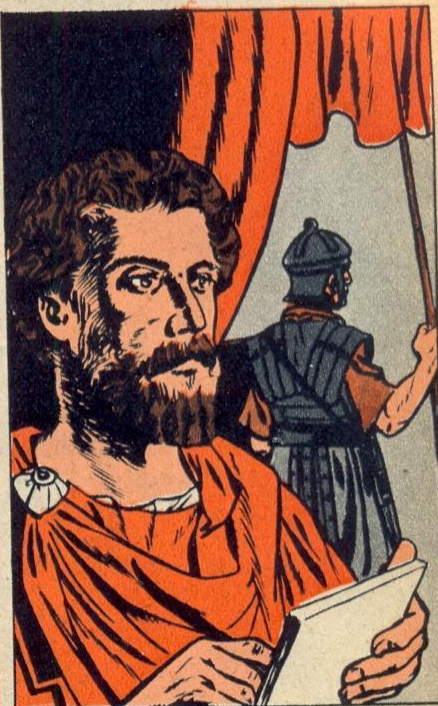
GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ZE HEETTEN ALLE DRIE ANTONIUS

ZE heetten alle drie Antonius doch meer dan dan de naam hadden ze niet met elkaar gemeen. De eerste Antonius was een kalm, rustig en vredelievend man. De tweede, Marcus Aurelius, was niet alleen een intelligent, wijs en bedachtzaam heerser maar ook een groot denker. De derde Antonius was een mengsel van Nero en Caligula met de zeden van een worstelaar en berucht om zijn wreedheid. Aan die Antonius waren de Romeinen erg geschoren...

3. — MARCUS AURELIUS

ALS opvolger koos Pius de intelligente stoufijne filosoof Marcus Aurelius. Hij was een groot denker en wat meer is, hij leefde volgens zijn teoriën: eenvoudig en matig. Zijn beroemdste werk is « Gesprekken met zichzelf ». Hij was werkelijk een edel en goed mens. Marcus Aurelius die van de meditatie, de eenzaamheid en de stilte hield moest zijn rijk tegen de Germaanse Marcomannen verdedigen. Hij verloor daarbij echter zijn sereniteit niet. Marcus Aurelius stierf te Wenen in 180. Rome treurde over de dood van zijn keizer-filosoof. Iedereen was er zich van bewust dat er met hem een waarlijk groot man was heengegaan.

1. — ANTONIUS DE VROME

KEIZER Hadrianus duidde de kalme, vredelievende Antonius als zijn opvolger aan. Men noemde hem « Pius » omdat hij zachtvaardig en vroom was. Hij duldde geen onrechtvaardigheid, verdroeg niet dat men slaven mishandelde, hij hield van de dieren en van het buitenleven. Hij was onbaatzuchtig en bevorderde de algemene welstand.

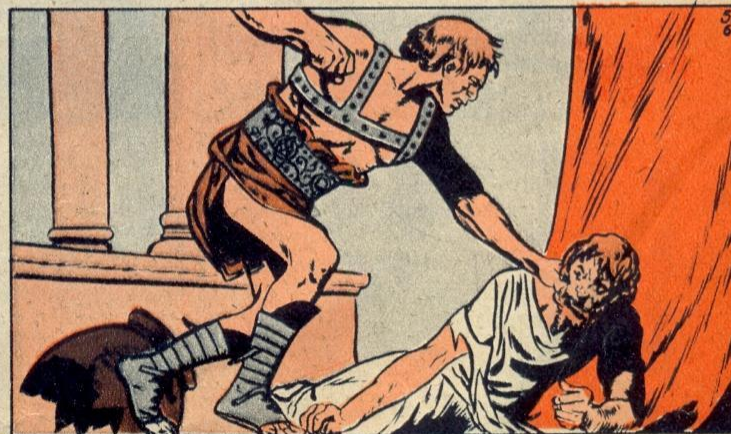
2. — DE VREDE

ANTONIUS regeerde rustig en rechtvaardig gedurende drie en twintig jaar. Hij verafschuwde de oorlog en zorgde voor een degelijke organisatie van het rijk. Iedere medaille heeft een keerzijde, ook deze. De Romeinse legioenen namen het wat makkelijker op, de tucht ging er uit en Rome verzwakte zonder dat niemand er zich rekenschap van gaf.

4. — DE DERDE...

MARCUS AURELIUS had waarlijk geen geluk (en de Romeinen ook niet!) met z'n zoon, Commodus, die hem opvolgde als keizer. Hij was negentien jaar, had spieren als een worstelaar en droomde ervan « een nieuwe Hercules » te worden. Hij speelde daarom voor gladiator en stond zeventien maal als zwaardvechter in de arena. Hij zag graag bloed vloeien en op zekere dag dreigde hij alle senatoren de hals over te snijden. Een fijne keizer!

5. — LOONTJE KOMT OM Z'N BOONTJE

DE ene samenzwering kwam na de andere tot stand en ten slotte moest Commodus zijn heil zoeken bij z'n vrienden, de gladiatoren. Z'n vijanden slaagden er toch in hem de giftbeker te doen drinken. Hij stierf niet. Men betaalde dan een reus van een dierenvechter om de keizer te doden, dat gelukte na een hardnekkige worsteling in het jaar 192.

(Wordt voortgezet.)